Dosarul nr. 3-2469/2022
2-22141883-12-3-29092022-1

HOTĂRÎRE
În numele Legii

28 iunie 2024 *****

Judecătoria Chișinău sediul Centru
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii
grefier Burghelea Diana

judecînd în ședință publică cauza civilă în procedura contenciosului administrativ intentată de către ***** împotriva Consiliului ***** privind anularea ordinului nr. ***** din 26.08.2022 cu privire la anularea suspendării raportului de serviciu, anularea ordinului nr. ***** din ***** cu privire la eliberarea din funcția publică, încasarea salariului restant din ***** pînă la emiterea hotărîrii judecătorești, recunoașterea perioadei de absență forțată de la muncă cu includerea în vechimea în muncă din ***** pînă la emiterea hotărîrii judecătorești, încasarea prejudiciului moral în mărimea a 3 salarii medii lunare în sumă de *****lei, precum și a cheltuielilor de judecată în mărime de ***** lei,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces.

***** a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului ***** privind anularea ordinului nr. ***** din 26.08.2022 cu privire la anularea suspendării raportului de serviciu, anularea ordinului nr. ***** din ***** cu privire la eliberarea din funcția publică, încasarea salariului restant din ***** pînă la emiterea hotărîrii judecătorești, recunoașterea perioadei de absență forțată de la muncă cu includerea în vechimea în muncă din ***** pînă la emiterea hotărîrii judecătorești, încasarea prejudiciului moral în mărimea a 3 salarii medii lunare în sumă de *****lei, precum și a cheltuielilor de judecată în mărime de ***** lei.

În susținerea cererii de chemare în judecată reclamantul informează că în fapt, la *****, Parlamentul Republicii Moldova a adoptat Hotărîrea nr. ***** ”pentru respingerea raportului de activitate al Consiliului ***** pe anul 2020” care prevedea demiterea în corpore a membrilor autorităţii audiovizuale, şi respectiv lipsirea mea de mandatul de membru al Consiliul ***** (în continuare CA) obţinut prin Hotărîărea Parlamentului nr.***** din 14.12.2018 ”cu privire la numirea în funcţie a unor membri ai Consiliului Coordonator al *****.

Declară că după numirea sa în calitate de membru al CA, în temeiul art. 52 lit. a) din Legea nr.158 din 04.07.2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public, şi art. 18 al Legii nr.199 din 16.07.2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcţii de demnitate publică, urmare a numirii într-o funcţie de demnitate publică, raporturile de serviciu au fost suspendate în circumstanţe ce nu depind de voinţa părţilor, pentru perioada exercitării mandatului. Subsecvent, este de relatat că potrivit art. 51 alin. (3) din Legea nr.158 din 04.07.2008 suspendarea raporturilor de serviciu după caz se constată, prin actul

administrativ al persoanei/organului care are competenţa legală de numire în funcţie, cu excepţia situaţiilor specificate la art.52 lit. c) şi d).

Afirmă că la data de 15.112021, deşi nu era o condiţie obligatorie, printr-o cerere adresată Consiliului *****, a solicitat reîncadrarea mea în funcţia de şef al Direcţiei Juridice şi Reglementări din cadrul CA, în legătură cu încetarea la data de 11.11.2022 a temeiurilor de suspendare a raporturilor de muncă în circumstanţe ce nu au depins de voinţa mea, în conformitate cu alin. (1) art. 55 din Legea nr.158 din 04.07.2008 care prevede expres că funcţionarul public se reîncadrează în funcţia publică exercitată înainte de suspendare, în cazul în care motivele ce au provocat suspendarea raporturilor încetează.

Declară că sarcina reîncadrării de drept în condiţiile alin.(1) art. 55 din Legea nr.158 din 04.07.2008 revine persoanei/organului care are competenţă legală de numire în funcţie, prin emiterea unui act administrativ în acest sens, analogic actului de suspendare (procedurii de suspendare).

Astfel indovă că, la data de 29.12.2021 prin poşta electronică am fost înştiinţat de către actuala administraţie a autorităţii audiovizuale că termenul de examinare a cererii mele din ***** a fost suspendat, deoarece chipurile li s-a năzărit o situaţie de incompatibilitate faţă de mine, fără rezolvarea căreia nu pot continua examinarea posibilităţii reîncadrării sale.

Prin urmare, consiliul a solicitat poziţia Autorităţii Naţionale de Integritate (*****) în ceea ce ţine de eventuala apariţie a unui potenţial conflict de interese la încadrarea mea în funcţia de şef al Direcţiei juridice, avînd în vedere faptul că la Judecătoria Chişinău, sed. Rîşc***** se află pe rol o cauză, la acţiunea mea împotriva Parlamentului, privind anularea hotărîrii Parlamentului nr.***** din ***** (privind demiterea în corpore), în care Consiliul ***** are calitatea de terţ, iar responsabilă de reprezentarea intereselor lui în instanţele judecătoreşti este tocmai Direcţia juridică şi reglementări. Analizând această teză, mai puţin probabil sub aspect juridic, cel puţin îţi provoacă o disonanţă cognitivă, punîndu-te în faţa unei provocări de a te dezice de dreptul la muncă în detrimentul accesului la justiţie, sau viceversa. Pe lîngă faptul că sună absurd, consideră că Consiliul ***** nu trebuie să fie deranjat de acţiunea mea de revendicare a drepturilor în ordine judiciară, pe faptul abuzului politicului faţă de persoana sa. Este un drept personal nepatrimonial, fundamental şi nu poate fi şantajabil prin îngrădirea oricăror altor drepturi, chiar şi ipotetic vorbind prin prisma art. 54 din Constituţie. La scurt timp, la data de 29.12.2022 ***** oferă răspuns indicând expres faptul că situaţia improvizată de Consiliul ***** vis a vis de reîncadrarea sa în funcţie, nu constituie un conflict de interese şi nu poate duce la apariţia un conflict de interese pretins, de cât dacă tot autoritatea, care este deja în cunoştinţă de cauză de consecinţe, îl va împuternici să-i reprezint interesele sale. Astfel susține că, ***** a concis că opţiunea de suspendare a examinării reîncadrării în funcţie nu poate constitui opţiune de soluţionare a conflictului de interese real. După acesta încercare neinspirată şi fără succes, CA a continuat în aceiaşi m*****eră să insiste asupra tărăgănării reîncadrării sale, deşi nu avea absolut nici un temei legal. Examinând referinţa prezentată la dată de 28.02.2022 asupra acţiunii mele de obligare a CA să emită actul administrativ de reîncadrare, înaintată la data de *****, se observă că CA rămâne a fi şi mai departe pe aceiaşi poziţie trecând deja la un alt argument steril şi alogic în sprijinul ideii sale şi anume că reîncadrarea mea ar prejudicia bugetul CA, dacă eventual ar avea câştig de cauză pe cauza către Parlament, deoarece s-ar fi dublat încasarea prejudiciului pentru venitul ratat. Susține că un alt argument indicat, e că persoana care îl substituie temporar acum ar putea fi concediată.

Susține că analizând comportamentul CA pe perioada litigiului în raport cu persoana mea, este destul de firesc că a m*****festat o poziţie părtinitoare, urmărind doar un scop bine determinat, cu orice preţ să nu admită reîncadrarea mea în funcţie, în cadrul instituţiei respective. Evident, că în acest caz nici pe de parte nu miroase a respectare de principii de bună-credinţă şi imparţialitate în cadrul procedurilor administrative aşa cum se indică în art. 24 şi 25 din Codul administrativ.

Indică că pe lîngă faptul că şeful instituţiei respective a tergiversat procedura administrativă intenţionat timp de un an de zile, pentru a se opune reîncadrării mele în funcţia publică anterior deţinută în cadrul Consiliului *****, recent a mai recurs la o soluţie ”inteligentă”, considerând că este mai presus de cît legea. Prin ordinul nr.***** din ***** a decis unilateral încetarea raporturilor de muncă, pe motivul lichidării funcţiei de sef al Direcţiei juridice şi reglementări, funcţie anterior deţinută pînă la numirea mea în funcţie de demnitate publică. Pornind de la faptul că potrivit art. 21 din Codul administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative, şi nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor, decît în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege, autoritatea publică - angajatoare, contrar principiului enuntat, a încălcat normele materiale de reglementare a raporturilor de muncă în raport cu mine prin depăşirea limitelor temporare de reîncadrare. Art. 55 alin.(1) din Legea nr. 158 din 04.07.2008 stabileşte expres momentul reîncadrării ”în cazurile în care motivele ce au provocat suspendarea raporturilor de serviciu încetează”.

La fel susține că art. 23 din Codul Administrativ statuează că autorităţile publice şi instanţele de judecată competente urmează să acţioneze respectând principiul egalităţii şi nediscriminării. trebuie să rateze în mod egal persoanele aflate în situaţii similare. Cu referire la acest aspect este de relatat că altă persoană care a avut calitatea de membru CA şi a fost la fel suspendată după numire în funcţia de demnitate publică, a fost reîncadrată fără probleme în funcţia anterior deţinută în cadrul Consiliului *****. De asemeni sub aspect de procedură sînt relevante prevederile art. 64 din Codul administrativ care prevede că autoritatea publică este obligată să soluţioneze o cerere potrivit competenţelor sale şi în termenul stabilit de lege. Refuzul de a primi sau a examina o cerere se consideră drept respingere a cererii. Aceeaşi regulă se aplică şi în cazul nesoluţionării unei cereri în termen legal.

Declară că iniţial, cererea de chemare în judecată (dosar *****) depusă la ***** despre îngrădirea dreptului la muncă, prin nesoluţionarea cererii în termen egal, obiectul acţiunii nu vizează măsuri îndreptate împotriva unor acte administrative, ci acţiuni directe, prin care am solicitat instanţei obligarea autorităţii publice, în calitatea sa de angajator, să emită un act administrativ individual de notificare a reîncadrării sale, în funcţia de şef al Direcţiei juridice şi reglementări în cadrul Consiliului *****. Deci, la acea etapă formulasem rretentii de obligare a CA să dispună reîncadrarea de facto în serviciu din data de 12.11.2021, cu plata drepturilor salariale pentru perioada absentei forţate de la lucru. Respectarea principiului securităţii raporturilor juridice reprezintă un alt aspect cheie în examinarea speţei în cauza. Deoarece, principiu respectiv reprezintă o m*****festare a dreptului la securitatea individului şi asigură persoanei o certitudine juridică care se extinde pentru viitor, autorităţile publice, atît ca entităţi de reglementare, cît şi ca părţi a raporturilor juridice propriu zise urmează să respecte acest principiu în conformitate cu dispoziţia art.30 din CA, care prevede că ”Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive

sau drepturile dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.”

Invocă că cu referire la acest aspect consider că Consiliul ***** nu a ţinut cont de aceasta prevedere imperativă, încercând să blocheze realizarea unei situaţii juridice prestabilită de circumstanţele determinate de Hotărârea Parlamentului nr.***** din 14.12.2018 şi prin cererea sa de suspendare a raporturilor de serviciu din 09.01.2019.

Relevă că cererea data nu constituia drept temei pentru suspendare, ci doar înlătura potrivit alin.(6) al art. 78 din Codul ***** situaţia de incompatibilitate la acel moment, deoarece deţineam concomitent funcţia de membru CA şi de şef de direcţie în cadrul CA.

La fel menționează că şi în cazul altor categorii de salariaţi, suspendarea raporturilor de serviciu potrivit art. 51 al Legii nr. 158 din 04.07.2008 presupune încetarea îndeplinirii pentru o anumită perioadă a atribuţiilor de către funcţionarul public şi a plăţii drepturilor salariale de către autoritatea publică in care acesta activează, păstîdu-i între timp statutul de angajat.

Invocă că potrivit alin.(2) al art. 16 din Legea din 22.12.2017 cu privire la actele normative, actele normative ale autorităţilor publice autonome sînt emise sau aprobate numai în temeiul şi pentru executarea legilor şi a hotărîrilor Parlamentului, a decretelor Preşedintelui Republicii Moldova, a hotărârilor şi ordonanţelor Guvernului, or org*****grama nu are cum să fie aprobată printr-un act administrativ care să nu producă efecte juridice, pentru că în primul rînd caracterul normativ constituie o cerinţă expresă a legii, iar în al doilea rînd actul potrivit legii se investeşte cu scop de a emana o reglementare concretă vis a vis de structura funcţională proprie, pentru a avea acţiune în timp şi spaţiu.

Având în vedere faptul, că după natura sa actul administrativ respectiv în condiţiile art. 12 al Codului administrativ şi art. 2 din Legea nr. 100 din 22.12.2017 cu privire la actele normative poartă un caracter normativ, emis prin voinţă unilaterală de către o autoritate publică, care produce efecte juridice impersonale asupra unui grup nedeterminat de subiecţi, la adoptarea acestuia urma să fie respectat regimul juridic special privind forma şi condiţiile de validitate pentru actele administrative cu vocaţie normativă, una dintre care constituie faza publicării lor ca o condiţie obligatorie pentru valabilitatea lor, şi determinantă al momentului întrării în vigoare.

Susține că prin Hotărârea nr. 32/1998 privind interpretarea art.76 din Constituţia Republicii Moldova „Intrarea în vigoare a legii” Curtea Constituţională a statuat că data intrării în vigoare a legii, prevăzută în textul ei, nu poate precede data publicării acesteia. Concomitent, regula generală privind intrarea în vigoare a actelor normative, statuează fără echivoc în art. 56 alin. (1), din Legea nr. 100 din 22.12.2017 că actele normative intră în vigoare peste o lună de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova sau la data indicată în textul actului normativ, care nu poate fi anterioară datei publicării. Art. 80 (7) Deciziile cu caracter normativ emise de Consiliul ***** intră în vigoare la data publicării acestora în Monitorul Oficial al Republicii Moldova. Celelalte decizii ale Consiliului ***** sînt obligatorii de la data indicată în decizie. Subsecvent, este de constatat faptul că contrar principiului sus enunţat, Consiliul *****, în calitate de autoritate emitentă, potrivit pct.4 a decis întrarea în vigoare a Deciziei nr. ***** din 17.06.2022 la momentul adoptării, deşi a fost publicată în Monitorul Oficial doar pe data de 29.07.2022. Actul administrativ, urma în condiţiile art.12 din Codul administrativ să fie emis sau adoptat cu respectarea condiţiilor de formă şi procedură prescrise de lege. Orice inadvertenţă sau confuzie juridică în legătură cu

nerespectarea condiţiei de întrare în vigoarea a actului administrativ urmează a fi considerată ca viciu de legalitate, or legalitatea potrivit art. 21 din Cod reprezintă elementul esenţial al regimului juridic aplicabil actelor administrative, al întregii activităţii desfăşurate de autoritatea publică. Mai mult ca atît invocă că, orice act normativ, legat de naşterea, modificarea ori stingerea unui raport juridic administrativ, emis cu încălcarea prevederilor de formă şi procedură, este supus excepţiei de nelegalitate în cadrul controlului judecătoresc în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor prevăzute de lege. Viciile de legalitate în promovarea actului administrativ adoptat, indică asupra intenţiilor nesincere ale autorităţii, precum şi a factorilor de risc de natură să prejudicieze drepturilor şi intereselor social - economice ale persoanelor expuse efectelor aplicării lui. în cele din urmă, se constată că la adoptarea Deciziei sale nr. ***** din 17.06.2022, Consiliul ***** a neglijat atît principiile activităţii de legiferare cît şi principiul egalităţii în cadrul procedurii administrative, obligatorii la adoptarea actelor administrative cu caracter normativ. Asupra tuturor actelor cu efect juridic emise sau aprobate ulterior în temeiul Deciziei nr. ***** din 17 iunie 2022, defectă din punct de vedere al tehnicii normative, se aplică prezumţia nulităţii. Astfel ordinul nr.***** din 01.10.2022 cu privire la punerea în aplicare a statutului de personal şi preavizarea salariaţilor începând cu data de 1 august 2022, reprezintă juridic una din razele reorg*****zării instituţiei şi este condiţionat nemijlocit de respectivul proces, iniţiat prin Decizia nr. ***** din 17 iunie 2022.

Indică că prin prezenta cerere, pe lingă faptul contestării actului normativ sus menţionat, cu effect direct asupra drepturilor sale personal nepatrimoniale, care aduce atingere nemijlocit realizării dreptului la muncă, prin prisma art. 163 din Cod administrativ se invocă contestarea actelor administrative cu caracter individual care vizează şi prejudiciază drepturile sale, garantate prin lege. Cu referire la actele administrative emise în vederea executării Deciziei nr. ***** din 17.06.2022 prin care i s-a prejudiciat un drept, asigurat de lege-dreptul la muncă, prin nesoluţionarea cererii în termen legal si eliberarea nelegitimă din funcţie, prezenta cerere indică asupra viciilor de legalitate şi valabilitate ale actelor administrative invocate, cu obligarea Consiliului *****, în calitatea sa de angajator, să emită un act administrativ individual (favorabil) de notificare a reîncadrării sale, în funcţia de şef al Direcţiei juridice şi reglementări în cadrul Consiliului ***** din data de 12.11.2021, precum şi anularea ordinului nr.***** din 26.08.2022 cu privire la anularea suspendării raporturilor în privinţa sa, care reprezintă o ficţiune uridică, servind doar ca formalitate pentru concedierea mea în mod arbitrar de către conducerea actuală a CA.

Relevă că în afară de pretenţia invocată mai sus, potrivit art. 206 Cod administrativ acţiunea laintată urmăreşte anularea şi altor acte administrative defavorabile care au stat la baza eliberării mele din funcţia publică prin procedura de reorg*****zare.

Susține că ordinul nr.***** din 26 august 2022 în calitate de act administrativ se constată a fi nepotrivit şi steril, în raport cu situaţia care se intenţionează a fi reglementată. Consideră că Consiliul ***** nu a ţinut cont nici de respectarea principiului securităţii raporturilor juridice în cadrul procedurii administrative, încercînd să blocheze realizarea unei situaţii juridice prestabilită de cererea mea de suspendare a raporturilor de serviciu din 09.01.2019, ca ulterior să încerce să demonteze garanţia respectivă de reîncadrare doar de dragul formalizării concedierii prin reorg*****zare structurii funcţionale a instituţiei. în conformitate cu art. 86 din Codul muncii şi art.63 din Legea nr.158 din 04.07.2008 cu orivire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public reducerea numărului sau a statelor de

personal din unitate poate servi drept temei pentru desfacerea contractului individual de muncă sau revocarea ordinului de angajare în serviciul public, care în principiu reprezintă acelaşi contract de muncă doar că într-o formulă atipică pentru raporturile de muncă, reglementate la fel de Codul muncii în partea în care nu contravin normelor speciale a Legii cadru nr.158 din 04.07.2008.

Menționează că în art.3 lit. d) se indică asupra faptului că normele Codului muncii se aplică angajatorilor persoane fizice sau juridice din sectorul public, privat sau mixt care folosesc munca salariată.

Declară că în acest context sînt relevante prevederile art. 85 al Codului Muncii care garantează salariatului în perioada îndeplinirii obligaţiilor de stat sau obşteşti precum şi alte cazuri de suspendare a raporturilor de muncă, neadmiterea concedierii, precum si cele din art. 55 alin.(3) al Legii nr. 158 din 04.07.2008 în care se stabileste expres că pe perioada suspendării, raporturile de serviciu nu pot înceta si nu pot fi modificate de cît la iniţiativa sau cu acordul funcţionarului public respectiv, cu excepţia încetării raporturilor de serviciu în circumstanţe ce nu depind de voinţa părţilor. La fel, prin prisma art. 49 alin. (3) şi 68 Codul muncii părţile nu au voie să stabilească noi temeiuri de încetare a contractului individual de muncă. Instituirea unor temeiuri de încetare reprevăzute de legislaţie, nu pot avea efecte juridice

Afirmă că sînt considerate nevalabile toate actele ulterior adoptate, inclusiv Ordinul nr.***** din 01.10.2022. Ordinul respectiv, de sine stătător nu reprezintă nici o valoare juridică, pe simplu motiv că reprezintă un act prin care se pune în aplicare Statutul de personal al Consiliului Audiovizual propriu zis, aprobat la data de 11.07.2022 de către Preşedintele CA, şi avizat de către secretarul general al Guvernului pe 22.07.2022, care precede data 29.07.2022, momentul intrării în vigoare a Deciziei CA nr. ***** din 17 iunie 2022. Reiterează norma din alin. (3) al art. 55 din Legea 158 din 04.07.2008 pe perioada suspendării, raporturile de serviciu nu pot înceta şi nu pot fi modificate de cît la iniţiativa sau cu acordul funcţionarului public respectiv, cu excepţia încetării raporturilor de serviciu în circumstanţe ce nu depind de voinţa părţilor. Astfel preavizarea pe perioada raporturilor de muncă suspendate nu produce efect juridic, în sprijinul acestei teze poate fi invocat art. 63 alin. (2) din Legea 158 din 04.07.2008, care prevede că termenul de preavizare nu include perioada aflării funcţionarului în concediu de odihnă anual, în concediu de studii, precum şi perioada suspendării raporturilor de serviciu în legătură cu boala sau trauma. c) o dată cu preavizarea în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal, va propune în scris salariatului preavizat un alt loc de muncă (funcţie) în cadrul unităţii respective (cu condiţia că astfel de loc de muncă (funcţie) există la unitate, iar salariatul preavizat întruneşte cerinţele necesare pentru suplinirea acestuia), corelată cu alin.(1) art. 55 Legea nr.158 din 04.07.2008 în cazurile în care motivele ce au provocat suspendarea raporturilor de serviciu încetează, funcţionarul public este reîncadrat în funcţia publică exercitată înainte de suspendare sau într-o funcţie publică echivalentă vacantă ori temporar vacantă dacă cea anterioară nu mai există, cu excepţia situaţiei în care autoritatea publică a fost lichidată.

Consideră că angajatorul urma să-i propună, chiar dacă ar fi avut loc o reducere reală a personalului, o funcţie care să fie cât mai aproape de statutul său actual în ciliate de angajat, cât şi care să-i asigure un nivel de salarizare cât mai apropiat posibil de nivelul avut în funcţia din care a fost formal concediat. Subsecvent, este de notat faptul că în concordanţă cu art. 76 al Legii nr. 158 din 04.07.2008 cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului

public, care prevede că dispoziţiile acesteia se completează cu prevederile legislaţiei muncii şi reglementări de drept civil în măsura în care nu contravin acesteia, dreptul funcţionărilor publici la soluţionarea litigiilor individuale de muncă derivă din însuşi art.5 din Codul muncii, care asigură tuturor salariaţilor, fără excepţie, dreptul la soluţionarea litigiilor individuale de muncă. Categoria dată de litigii individuale de muncă reiese, de asemenea, din legislaţia muncii care, în primul rînd, defineşte angajatorul ca întreprindere, instituţie sau org*****zaţie cu statut de persoană juridică, indiferent de tipul de proprietate, în al doilea rînd, stabileşte în art.3 lit. d) că normele Codului muncii se aplică angajatorilor persoane fizice sau juridice din sectorul public, privat sau mixt care folosesc munca salariată. Deşi cadrul legislativ în vigoare care reglementează raporturile de muncă nu conţine soluţii exacte în privinţa litigiilor de muncă cauzate prin acţiunile angajatorului, invocate în speţa reţinută spre examinare, refuzul nelegitim de reîncadrare în funcţia anterior deţinută ca si în cazul transferului nelegitim la o altă muncă sau eliberării nelegitime din serviciu produce în consecinţă acelaşi efect - absentă forţată de la muncă, însoţită de ratarea drepturilor salariale si pierderea vechimii de muncă în serviciul public. în temeiul art. 14 din Convenţia pentru interzicerea discriminării şi articolul 1 din Protocolul 1 referitor la protecţia proprietăţii, precum şi potrivit practicii CtEDO care a reţinut că "noţiunea de bun înglobează orice interes al unei persoane de drept privat ce are valoare economică, astfel încât dreptul la pensie şi, evident, dreptul la salariu sunt asimilate dreptului de proprietate" (cauza Buchen versus Cehia), salariu ratat reprezintă un de drept patrimonial în privinţa căruia există o ”aşteptare legitimă” realizarea căreia este asigurată de art.l din Protocolul nr. 1 la CEDO şi prin prisma practicii CtEDO, iar perioada revindecată ca neinclusă în vechimea de muncă, constituie un drept personal nepatrimonial garantat prin prisma art. 43 şi 47 din Constituţie, care asigură dreptul la muncă şi respectiv la protecţie socială.

Totodată la data de 26.01.2023 reclamantul ***** a depus cerere de completare a temeiului acțiunii cu pretenții accesorii solicitînd astfel împotriva Consiliului ***** anularea ordinului nr. ***** din 26.08.2022 cu privire la anularea suspendării raportului de serviciu, anularea ordinului nr. ***** din ***** cu privire la eliberarea din funcția publică, încasarea salariului restant din ***** pînă la emiterea hotărîrii judecătorești, recunoașterea perioadei de absență forțată de la muncă cu includerea în vechimea în muncă din ***** pînă la emiterea hotărîrii judecătorești, încasarea prejudiciului moral în mărimea a 3 salarii medii lunare în sumă de *****lei, precum și a cheltuielilor de judecată în mărime de ***** lei.

Instanța de judecată a întreprins măsuri legale de citare a părților.

Astfel, în ședința de judecată reclamantul ***** reiterînd circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, a solicitat admiterea integrală a acțiunii.

În ședința de judecată reprezentantul Consiliului *****, Chițanu Grigore a solicitat respingerea acțiunii din motivele invocate în referință.

Competența jurisdicțională material-teritorială. Condițiile de admisibilitate.

Analizând substanța și natura actului administrativ contestat, precum și luând în considerare localizarea sediului autorității publice care a desfășurat activitatea administrativă contestată, în virtutea art. 191 alin. (1) și art. 196 din Codul administrativ se constată competența materială și teritorială a Judecătoriei Chișinău (sediul Râșc*****) în examinarea acțiunii de contencios administrativ dedusă judecății.

De asemenea, exigențele legale cu privire la admisibilitatea acțiunii au fost respectate de către reclamant, în special condițiile ce vizează termenul de înaintare a acțiunii în contencios administrativ și procedurii prealabile reglementate de art. 162-169, 189, 208, ***** din Codul administrativ.

Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ.

Verificând acțiunile întreprinse de reclamanți în promovarea drepturilor și intereselor lor legitime, în corelare cu cadrul legal abordat supra, instanța de judecată constată cu certitudine că aceștia au respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni.

Primo, ordinele Consiliului Audiovizualulu nr. ***** din 26.08.2022 cu privire la anularea suspendării raportului de serviciu, precum și nr. ***** din ***** cu privire la eliberarea din funcția publică reprezintă acte administrative individuale defavorabile în accepțiunea art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, prin urmare sunt susceptibile controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Secundo, în acțiunea de contencios administrativ și în cadrul ședințelor de judecată, partea reclamantă a revendicat încălcarea, prin activitatea administrativă efectuată de către autoritatea publică pârâtă, a unor drepturi în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Tertio, totodată, **nu** există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; **nu** există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; la aceeași sau la altă instanță de judecată **nu** se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept. La fel, acțiunea de contencios administrativ corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și a fost depusă de o persoană împuternicită.

În acest sens, temeiuri de inadmisibilitate nu au fost identificate de către instanța de judecată, ceea ce impune incursiunea în fondul cauzei deferite judecății.

Aprecierea instanței de judecată. Cadrul normativ pertinent.

Audiind explicațiile părților, analizând cumulul probelor prezentate, sub aspectul admiterii sau respingerii cererii înaintate, în raport cu specificul pricinii, instanța de judecată consideră că, acțiunea urmează <u>*a fi respinsă*</u>, din următoarele considerente.

În conformitate cu ***art. 2 alin. (2) din Codul administrativ***, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În concordanță cu ***art. 3 din Codul administrativ***, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu ***art. 6 din Codul administrativ***, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor,

pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu ***art. 10 alin. (1) din Codul administrativ***, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit ***art. 11 din Codul administrativ***, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În acord cu ***art. 16 din Codul administrativ***, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare.

Conform ***art. 21 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În consonanță cu ***art. 22 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform ***art. 30 din Codul administrativ***, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În acord cu ***art. 165 din Codul administrativ***, cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii

petiţiei. Daca autoritatea publică nu soluţionează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului.

Dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiţiei.

Nulitatea unui act administrativ individual poate fi invocată şi fără obligaţia de a respecta un termen.

Conform ***art. 206 din Codul administrativ***, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare);

c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare);

d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Acţiunea în constatare prezumă existenţa unui interes îndreptăţit pentru constatarea solicitată. Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin.(1), cu excepţia situaţiei când se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ.

În conformitate cu ***art. 225 alin. (1)-(2) din Codul administrativ***, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Circumstanțele de fapt ale cauzei.

Prin urmare, instanța analizînd materialele cauzei, reține că la data de *****, reclamantul ***** ***** a depus la Consiliul ***** cererea prin care a solicitat reîncadrarea în funcţie de şef al Direcţiei juridice şi reglementări din cadrul Consiliului ***** (f.d. 27).

Astfel, prin Hotărîrea Parlamaentului Republici Moldova pentru respingerea Raportului de activitate al Consiliului ***** pe anul 2020 nr. ***** din *****, având în vedere responsabilitatea Consiliului ***** faţă de Parlament, în temeiul prevederilor art.128 alin.(3) din Regulamentul Parlamentului, adoptat prin Legea nr.797/1996, ale art.87 alin.(4) din Codul serviciilor media audiovizuale nr.174/2018 şi ale art.22 alin.(4) din Legea nr.199/2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcţii de demnitate publică:

Art.1. – Se respinge Raportul de activitate al Consiliului ***** pe anul 2020.

Art.2. – La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, membrii Consiliului ***** sunt demişi de drept.

Urmare a faptului că prin Hotărârea Parlamentului privind desemnarea unor membri ai Consiliului ***** nr. 196 din 03.12.2021, a fost desemnată o nouă componenţă a Consiliului *****, la data de 16.12.2021 în cadrul şedinţei publice a Consiliul ***** a fost aleasă noua conducere a Consiliul *****.

La data de 23.12.2021, Consiliul ***** a solicitat poziţia Autorităţii Naţionale de Integritate în ceea ce ţine de eventuala apariţie a unui conflict de interese la încadrarea lui ***** ***** în funcţie de şef al Direcţiei Juridice şi Reglementări, având în vedere faptul că pe rolul Judecătoriei Chişinău, sediul Râşc***** se află o cauză intentată de ***** împotriva Parlamentului Republicii Moldova, privind anularea Hotărârii Parlamentului nr. ***** din 11 noiembrie 2021, Consiliul ***** având calitate de terţ în această cauză, iar responsabilă de reprezentarea intereselor Consiliului în ierarhia instanţelor de judecată este Direcţia Juridică şi Reglementări din cadrul Consiliului.

Prin scrisoarea nr. 1*****8 din 29.12.2021, Consiliul ***** a informat reclamantul despre faptul că a fost solicitată poziţia Autorităţii Naţionale de Integritate cu privire la un eventual conflict de interese şi că termenul de examinare a cererii de reîncadrare din 15 noiembrie 2021 este suspendat până la recepţionarea acestei poziţii (f.d. 26).

Ca urmare a răspunsului Autorităţii Naţionale de Integritate nr. ***** rezultă că reîncadrarea în funcţie a lui *****, va duce la apariţia unui conflict de interese potenţial însă, acest fapt nu constituie temei de suspendare a examinării cererii lui ***** de reîncadrare în funcţia de şef Direcţia juridică şi reglementări. Totodată, reiterează că conform art. 12 alin. (2) din Legea nr. 133/2016 privind declararea averii şi a intereselor personale, conducătorul ierarhic superior acordă consultanţă în cazul unui conflict de interese potenţial, întru evitarea survenirii unui conflict real ca efect al celui potential *****.

Din actele cauzei, înscrisurile dosarului și explicațiile participanților la proces s-a constatat că, conform Ordinului Consiliului ***** nr. ***** cu privire la numirea în funcție, s-a luat act de numirea lui ***** ***** în funcția de membru al Consiliului ***** pe un termen de 6 *****, începând cu data de 11.01.2019 și s-au suspendat raporturile de serviciu ale lui ***** ***** din funcția de șef al Direcției juridice și reglementări pe perioada exercitării mandatului de membru al Consiliului *****.

Ulterior, prin ordinul Consiliului ***** nr. ***** din 26.08.2022 Cu privire la anularea suspendării, a fost anulată suspendarea raportului de serviciu a lui ***** ***** prevăzută la pct. 2 din ordinul nr. *****, începând cu *****.

În dezacord cu acțiunile Consiliului *****, la 29.09.2022, reclamantul ***** *****, a depus prezenta acțiune în instanța de judecată, cu concretizările ulterioare, prin care s-a solicitat anularea ordinului nr. ***** din 26.08.2022 cu privire la anularea suspendării raportului de serviciu, anularea ordinului nr. ***** din ***** cu privire la eliberarea din funcția publică, încasarea salariului restant din ***** pînă la emiterea hotărîrii judecătorești, recunoașterea perioadei de absență forțată de la muncă cu includerea în vechimea în muncă din ***** pînă la emiterea hotărîrii judecătorești, încasarea prejudiciului moral în mărimea a 3 salarii medii lunare în sumă de *****lei, precum și a cheltuielilor de judecată în mărime de ***** lei.

Ordinul Consiliului ***** nr. ***** din 26 august 2022, cu privire la anularea suspendării, este act administrativ individual, emanând de la o autoritate publică, reprezentând o măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui

caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, reclamantul fiind destinatarul acestuia.

Conform art. 189 alin. (1) și (2) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ. O acțiune în contencios administrativ poate fi înaintată și atunci când autoritatea publică nu a soluționat în termen legal o cerere.

Conform art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Conform art. 39 Cod administrativ, (1) Controlul judecătoresc al activității administrative este garantat și nu poate fi îngrădit. (2) Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art. 17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

La caz, cu referire la circumstanțele menționate, instanța reține că, reclamantul revendică apărarea pe calea controlului judecătoresc a unui drept în sensul art. 17 Cod administrativ, ori invocă îngrădirea dreptului la muncă.

Corespunzător, condiția revendicării unui drept legitim este întrunită. Referitor la condiția de respectare a remediului extrajudiciar cu privire la contestarea actului administrativ individual defavorabil, instanța de judecată va reține următoarele.

Conform art. 208 alin. (1) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă.

Conform art. 19 Cod administrativ, cererea prealabilă este instituția care oferă o cale de soluționare prejudiciară a litigiilor administrative.

Conform art. 162 alin. (1) Cod administrativ, procedura prealabilă urmărește scopul de a verifica legalitatea actelor administrative individuale. Alin. (3) al articolului citat, cererea prealabilă poate fi îndreptată spre: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual ilegal sau nul; b) emiterea unui act administrativ individual.

Conform art. 163 lit. c) Cod administrativ, procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată.

Din actele cauzei și explicațiile participanților la proces, se reține că la data de 09.01.2019, reclamantul ***** ***** s-a adresat către președintele Consiliului ***** cu solicitarea suspendării raporturilor de serviciu pe perioada exercitării mandatului de membru al Consiliului *****, începând cu data de 11.01.2019.

Prin Ordinul Consiliului ***** nr. ***** Cu privire la numirea în funcție, s-a luat act de numirea lui ***** ***** în funcția de membru al Consiliului ***** pe un termen de 6 *****, începând cu data de 11.01.2019 și s-au suspendat raporturile de serviciu ale lui ***** ***** din funcția de șef al Direcției juridice și reglementări pe perioada exercitării mandatului de membru Consiliului ***** (în continuare CA).

Prin Hotărârea Parlamentului nr. ***** din ***** a fost respins Raportul de activitate a Consiliului ***** pe anul 2020 și la data intrării în vigoare a hotărârii, membrii Consiliului ***** fiind demiși de drept.

Respectiv, la *****, reclamantul ***** ***** s-a adresat către Consiliul ***** cu solicitarea reîncadrării în funcția publică deținută anterior în calitate de șef al Direcției juridice și reglementări în cadrul Consiliului ***** în legătură cu încetarea calității de membru al Consiliului ***** potrivit Hotărârii Parlamentului nr. *****.

Prin răspunsul nr. 1*****8 din 29.12.2021, Consiliul ***** l-a informat pe ***** ***** referitor la cererea din *****, prin care se solicită reîncadrarea în funcția de șef al Direcției Juridice și Reglementări din cadrul Consiliului *****, că data de 23.12.2021, Consiliul ***** a solicitat poziția Autorității Naționale de Integritate în ceea ce ține de eventuala apariție a unui conflict de interese la încadrarea în funcția de șef al Direcției Juridice și Reglementări, având în vedere faptul că pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșc***** se află o cauză intentată de Dvs. împotriva Parlamentului Republicii Moldova, privind anularea Hotărârii Parlamentului nr. ***** din *****, Consiliul ***** având calitate de terț în această cauza, iar responsabilă de reprezentarea intereselor Consiliului în ierarhia instanțelor de judecată este Direcția Juridică și Reglementări din cadrul Consiliului. Respectiv, reieșind din cele menționate, comunică că termenul de examinare a cererii din ***** este suspendat până la recepționarea poziției Autorității Naționale de Integritate cu privire la cele enunțate mai sus.

Ulterior, prin ordinul Consiliului ***** nr. ***** din 26.08.2022 Cu privire la anularea suspendării, a fost anulată suspendarea raportului de serviciu a lui ***** ***** prevăzută la pct. 2 din ordinul nr. *****, începând cu *****.

Totodată, prin ordinul Consiliului ***** nr. ***** din 01.11.2022, au încetat raporturile de serviciu prin eliberare din funcția publică ca urmare a lichidării funcției publice a dlui *****, șefi Direcția juridică și reglementări, începând cu 02.09.2022, ordinul fiind expediat reclamantului prin intermediul poștei electronice.

Potrivit ***art. 73 alin. (1) din Codul serviciilor media audiovizuale al Republicii Moldova nr. 174 din 08.11.2018,***

(1) Consiliul ***** este garant al interesului public în domeniul ***** şi are misiunea de a contribui la dezvoltarea serviciilor media audiovizuale în conformitate cu principiile comunicării audiovizuale prevăzute de prezentul cod, cu normele, standardele şi cele mai bune practici internaţionale în domeniu.

(2) În sensul prezentului cod, interes public în domeniul ***** reprezintă interesul pentru asigurarea unei informări pluraliste şi obiective a populaţiei, un interes superior în raport cu interesele politice, economice, comerciale, ideologice sau de altă natură.

În conformitate cu ***art. 80 al Codului serviciilor media audiovizuale,***

*(1) Consiliul ***** activează în baza propriului regulament de org*****zare şi funcţionare.*

(2) În vederea exercitării atribuţiilor, Consiliul ***** instituie o structură funcţională proprie, precum şi poate institui structuri funcţionale teritoriale.

(3) Şedinţele Consiliului ***** sînt deliberative cu prezenţa a cel puţin 5 membri. Consiliul ***** adoptă decizii cu votul a cel puţin 4 membri, cu excepţia cazurilor prevăzute de prezentul cod. Toate deciziile Consiliului ***** sînt motivate.

(4) Şedinţele Consiliului ***** sînt publice. Votul exprimat de fiecare membru al Consiliului ***** este întotdeauna însoţit de argumentare. Membrii Consiliului ***** îşi pot exprima votul pro sau contra, deschis sau secret, fără a fi admisă abţinerea de la vot.

(5) Dezbaterile din cadrul şedinţelor Consiliului ***** şi rezultatele votării se consemnează în procese-verbale, semnate de către preşedintele Consiliului *****. Deciziile împreună cu procesele-verbale se publică pe pagina web oficială a Consiliului ***** în termen de 10 zile lucrătoare de la data adoptării deciziilor respective.

(6) În perioada electorală, deciziile adoptate de Consiliul ***** cu privire la examinarea contestaţiilor sunt publicate pe pagina web oficială a consiliului în termen de cel mult 24 de ore de la adoptare.

(7) Deciziile de eliberare a licenţelor de emisie şi cele cu caracter normativ, emise de Consiliul ***** intră în vigoare la data publicării acestora în Monitorul Oficial al Republicii Moldova. Celelalte decizii ale Consiliului ***** sînt obligatorii de la data indicată în decizie.

(8) Consiliul ***** îşi publică toate deciziile pe propria pagină web oficială, iar deciziile de eliberare a licenţelor de emisie şi cele cu caracter normativ se publică şi în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Întru elucidarea subiectului privind realizarea controlului judecătoresc se impune conceptul competenței, în baza căruia se realizează respectivul control.

Pornind de la scopul primordial al instituției contenciosului administrativ care este prestabilit de legiuitor și care presupune contracararea abuzurilor și exceselor de putere ale autorităților publice, apărarea drepturilor persoanei în spiritul legii, ordonarea activității autorităților publice, asigurarea ordinii de drept. Și reieșind din dreptul subiectiv al subiectului afectat, care la fel a fost predeterminat de legiuitorul și care a fost formulat astfel - orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Reieșind din circumstanțele expuse supra, instanța de judecată reiterează că, la 15.112021, reclamantul ***** ***** a depus la Consiliul ***** cererea prin care a solicitat reîncadrarea în funcția de șef al Direcției juridice și reglementări din cadrul Consiliului *****.

Consiliul ***** la 23.12.2021, a solicitat poziția Autorității Naționale de Integritate în ceea ce ține de eventuala apariție a unui conflict de interese la încadrarea reclamantului ***** ***** în funcția de șef al Direcției juridice și reglementări, având în vedere faptul că pe rolul Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșc***** se afla o cauză intentată de reclamant împotriva Parlamentului Republicii Moldova, privind anularea Hotărârii Parlamentului nr. ***** din 11 noiembrie 2021, Consiliul ***** având calitate de terț în această cauză, iar responsabilă de reprezentarea intereselor Consiliului în ierarhia instanțelor de judecată este Direcția juridică și reglementări din cadrul Consiliului.

Reieșind din răspunsul Autorității Naționale de Integritate cu nr. *****, rezultă că, dispozițiile generale privind categoriile de subiecți ai declarării și dispozițiile referitoare la regimul juridic al conflictelor de interese sunt prevăzute expres în Legea nr. 133/2016 privind declararea averii și a intereselor personale.

Subsecvent, în conformitate cu art. 3 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 133/2016 privind declararea averii și a intereselor personale, funcționarii publici intră în categoria subiecților declarării averii și a intereselor personale, or, funcția de șef al Direcției juridice și reglementări constituie o funcție publică.

Raportat la situația descrisă în demersul Consiliului *****, Autoritatea a reținut ca fiind relevante dispozițiile art. 12 alin. (2) din Legea nr. 133/2016 privind declararea averii și a intereselor personale care definesc noțiunea conflictului de interese potențial în care se poate afla subiectul declarării averii și a intereselor personale.

Astfel, în opinia Autorității, la reîncadrarea în funcția dc șef al Direcției juridice și reglementări din cadrul Consiliului *****, având în vedere atribuțiile aferente acestei funcții publice, s-a prezumat că, dl ***** *****, eventual, poate fi împuternicit să reprezinte interesele autorității publice în litigiul inițiat la cererea de chemare în judecată pe care a depus-o, litigiu în care Consiliul ***** are calitatea de terț, or, ipotetic, să coordoneze activitatea reprezentantului Consiliului ***** în cauza dată, alte atribuții în raport cu litigiul respectiv, deci, atare situații va duce la concurența intereselor personale cu interesele autorității publice pe care ar reprezenta-o în instanța de judecată. A mai indicat Autoritatea că, ipotetic, dl ***** *****, fiind reîncadrat în funcția deținută anterior, se va afla într-o situație de conflict de interese potențial, or, prin prisma atribuției de a reprezenta interesele Consiliului ***** în instanțele de judecată, dânsul ar putea reprezenta autoritatea publică inclusiv în cauza de judecată inițiată la cererea de chemare în judecată pe care a înaintat-o și în care, Consiliului *****, are calitatea de terț. Totuși, în condițiile în care, dl ***** ***** nu a fost reîncadrat în funcția de șef al Direcției juridice și reglementări în cadrul Consiliului *****, situația în care subiectul respectiv ar reprezenta autoritatea publică în propria cauză de judecată, poartă un caracter ipotetic, adică, dl ***** ***** se află în prezența unui conflict de interese potențial. Mai mult decât atât, dacă dl ***** ***** va fi reîncadrat în funcția de șef al Direcției juridice și reglementări în cadrul Consiliului *****, o atare situație constituie, în continuare, conflict de interese potențial, în măsura în care, subiectul declarării, nu va fi împuternicit să reprezinte autoritatea publică în cauza de judecată inițiată la acțiunea pe care el însuși a înaintato. În acest sens, conducătorul autorității publice are obligația de a oferi suportul consultativ subiectului declarări: pentru a nu admite apariția conflictului de interese real ca efect al celui potențial.

Totodată, Autoritatea a mai menționat că, în conformitate cu regimul juridic al conflictelor de interese, subiecții declarării au obligația să declarare și să soluționeze conflictele de interes, reale. În același timp, conflictele de interese potențiale constituie situații în care subiecții declarării și, după caz, conducătorii autorităților publice în care subiecții activează, trebuie să identifice măsuri pentru a nu admite survenirea unui conflict de interese real ca efect al celui potențial. Subsecvent, Autoritatea a notat că, potrivit Legii privind declararea averii și intereselor personale, conflictele de interese potențiale nu trebuie declarate.

Urmare a generalizării situației descrise în demers, Autoritatea a mai informat că, faptele descrise de către Consiliul ***** care redau situația unui conflict de interese potențial în care se află dl ***** ***** și care, ar putea duce la apariția unui conflict de interese real doar în măsura în care, dânsul, va fi împuternicit să reprezinte interesele Consiliului ***** în litigiul de judecată pornit la cererea de chemare în judecată pe care însăși dl ***** ***** înaintat-o.

Suplimentar a mai notat Autoritatea că, reîncadrarea în funcție a dlui ***** *****, deși va duce la apariția unui conflict de interese potențial, situația dată nu condiționează survenirea unor consecințe negative pentru subiectul în cauză decât dacă conflictul de interese potențial va duce la apariția conflictului de interese real care nu va fi declarat și soluționat în conformitate cu legea.

Legat de speța prezentată în demersul Consiliului *****, Autoritatea a mai relevat că, dl ***** *****, eventual, se va afla în conflict de interese real în cazul în care conducătorul autorității publice va împuternici șeful Direcției juridice și reglementări în cadru Consiliului

***** să reprezinte entitatea publică în litigiul în care atât Consiliul. *****, cât și dl ***** *****, au statutul de participanți.

Totodată, Autoritatea a notat că, aflarea în conflict de interese real incumbă subiectului declarării obligația de a declara și soluționa acest tip de conflict în condițiile art. 12-14 din Legea nr. 133/2016 privind declararea averii și a intereselor personale. Legiuitorul, prin prisma art. 14 alin. (5) din legea menționată supra, a prevăzut opțiunile pe care conducătorul org*****zației publice poate să le aplice atunci când urmează să soluționeze conflictul de interese real declarat, iar o asemenea opțiune ca suspendarea examinării cererii privind reîncadrarea în funcție a persoanei nu constituie opțiune de soluționare a conflictului de interese real.

Subsecvent se menționează că, conducându-se de art. 44 și art. 83 Cod administrativ, prin prezentul răspuns Autoritatea a redat opinia-consultativă la demersul Consiliului ***** nr. ***** din 23 decembrie 2021 *****.

Instanța a stabilit că, ca urmare a răspunsului Autorității Naționale de Integritate și a faptului că prin cererea de chemare în judecată înaintată de reclamantul ***** ***** împotriva Parlamentului Republicii Moldova s-a solicitat anularea Hotărârii Parlamentului Republicii Moldova nr. ***** din *****, pentru respingerea raportului de activitate al Consiliului ***** pe anul 2020 și restabilirea în funcție de membru al Consiliului *****, cu încasarea venitului ratat pentru absența forțată de la muncă, prin scrisoarea nr. 20 din 12.01.2022, Consiliul ***** a informat pe reclamantul ***** ***** despre faptul că termenul de examinare a cererii de reîncadrare se suspendă, până la emiterea unei decizii definitive și irevocabile a instanței de judecată pe marginea cererii de chemare în judecată sus menționată.

Astfel, se reține că, raporturile de serviciu ale reclamantului ***** ***** au fost suspendate pe perioada exercitării mandatului de membru al Consiliului ***** pe un termen de 6 *****, începând cu 11.01.2019, iar la data de ***** prin Hotărârea Parlamentului nr. ***** membrii Consiliului ***** au fost demiși de drept.

Respectiv, drept temei de anulare a suspendării reclamantul ***** ***** în cererea depusă la Consiliul ***** a invocat Hotărârea Parlamentului nr. ***** din *****.

Or, pentru a modifica raporturile de serviciu ale reclamantului ce țin de anularea suspendării raporturilor de serviciu, Hotărârea Parlamentului nr. ***** din 11 noiembrie 2021 urma să fie investită cu puterea lucrului decis, să dobândească caracterul obligatoriu și să fie executorie.

În acest sens, instanța consideră relevante prevederile art. 140 din Codul administrativ, conform cărora, un act administrativ individual obține puterea lucrului decis atunci când nu mai poate fi contestat nici pe cale prealabilă, nici prin acțiune în instanța de judecată competentă. Dacă un act administrativ individual are mai mulți destinatari sau mai multe persoane sunt afectate de acesta, puterea lucrului decis poate surveni în momente diferite pentru fiecare din aceste persoane.

Conform art. 81 alin. (1) din Codul administrativ, în cazul în care actul administrativ individual al autorității publice depinde de un act, o operațiune preliminară sau de un raport juridic care trebuie constatat de o altă autoritate publică ori formează obiectul unei alte proceduri administrative sau judiciare pendinte, autoritatea publica suspendă procedura administrativă până la emiterea actului administrativ respectiv, efectuarea operațiunii administrative respective sau până la emiterea unei hotărâri judecătorești definitive.

Suplimentar se impune a fi specificat că, prin Legea nr. ***** din 17.02.2022 cu privire la modificarea anexei la Legea nr. 155/2011 pentru aprobarea Clasificatorului unic al funcțiilor publice, la capitolul I secțiunea II punctul 3 din anexa la Legea nr. 155/2011 pentru aprobarea Clasificatorului unic al funcțiilor publice, la pozițiile C13, C14 și C15 coloana a treia, după textul „respectării legislației în domeniul concurenței," a fost introdus textul „în domeniul *****". Cu alte cuvinte a fost modificat clasificatorul cu completarea în cazul a 3 funcții din clasificator: „Controlor de stat principal", „Controlor de stat superior" și „Controlor de stat" exercitarea controlului asupra modului de respectare a legislației și în domeniul *****.

Potrivit ***art. 51 din Legea cu privire la funcţia publică şi statutul funcţionarului public nr. 158-XVI din 04.07.2008,***

(1) Suspendarea raporturilor de serviciu presupune încetarea îndeplinirii pentru o anumită perioadă a atribuţiilor de către funcţionarul public şi a plăţii drepturilor salariale de către autoritatea publică în care acesta activează.

(2) Suspendarea raporturilor de serviciu poate interveni în circumstanţe ce nu depind de voinţa părţilor, prin acordul părţilor sau la iniţiativa uneia dintre părţi.

(3) Suspendarea raporturilor de serviciu se aprobă sau, după caz, se constată, prin actul administrativ al persoanei/organului care are competenţa legală de numire în funcţie, cu excepţia situaţiilor specificate la art.52 lit.c) şi d).

(4) Suspendarea raporturilor de serviciu se consemnează în dosarul personal şi se înscrie în registrul funcţiilor publice şi al funcţionarilor publici, cu excepţia situaţiilor specificate la art.52 lit.c) şi d), precum şi la art.54 alin.(1) lit.d).

În conformitate cu prevederile ***art. 55 din Legea indicate supra***,

(1) În cazurile în care motivele ce au provocat suspendarea raporturilor de serviciu încetează sau, după caz, la sfîrşitul perioadei pentru care a fost aprobată cererea de suspendare, funcţionarul public este reîncadrat în funcţia publică exercitată înainte de suspendare sau într-o funcţie publică echivalentă vacantă ori temporar vacantă dacă cea anterioară nu mai există, cu excepţia situaţiei în care autoritatea publică a fost lichidată. Dacă în cadrul autorităţii publice nu există funcţie publică echivalentă vacantă ori temporar vacantă, cu acordul în scris al funcţionarului public, acesta poate fi reîncadrat într-o funcţie publică inferioară, iar în caz de lichidare a autorităţii sau dacă funcţionarul nu acceptă transferul, acesta este eliberat din funcţie în condiţiile art.63..

(2) Reîncadrarea funcţionarului public în funcţia publică înainte de expirarea perioadei pentru care a fost aprobată suspendarea raporturilor de serviciu se face la cererea acestuia, depusă cu cel puţin 14 zile înainte de reîncadrare.

(2^1) Reîncadrarea funcţionarului public în condiţiile alin.(1) şi (2) se dispune prin act administrativ al persoanei/organului care are competenţă legală de numire în funcţie.

(3) Pe perioada suspendării raporturilor de serviciu, autorităţile publice au obligaţia să rezerve funcţia publică. Ocuparea acesteia de către o altă persoană se face pe o perioadă determinată. Pe perioada suspendării, raporturile de serviciu nu pot înceta şi nu pot fi modificate decît la iniţiativa sau cu acordul funcţionarului public respectiv, cu excepţia încetării raporturilor de serviciu în circumstanţe ce nu depind de voinţa părţilor.

(4) În cazul în care raporturile de serviciu ale titularului funcţiei publice încetează în perioada suspendării raporturilor de serviciu sau în ziua în care expiră perioada de

suspendare, funcţionarul public care ocupă pe o perioadă determinată funcţia publică în cauză este numit în funcţia respectivă pe perioadă nedeterminată.

În altă ordine de idei, instanța notează că, la data de 13.04.2022 Consiliul ***** a emis ordinul nr. 26A, cu privire la informarea angajaților Consiliului *****, prin care s-a stabilit data de 16 mai 2022 - data propusă pentru declanșarea procedurii de reorg*****zare, informarea angajaților despre posibila reducere a funcției și a instituit Grupul de lucru pentru elaborarea proiectului Regulamentului de org*****zare și funcționare a Consiliului *****.

Astfel, ordinul menționat supra a fost remis reclamantului ***** ***** prin intermediul poștei electronice și prin intermediul ÎS „Poșta Moldovei” cu aviz recomandat, însă la data de 04.05.2022 plicul a fost restituit Consiliului ***** cu mențiunea: „Nereclamant”.

Din explicațiile părților și a actele cauzei instanța a mai stabilit că, Consiliul ***** la 20.04.2022 a aprobat Decizia nr. 135 cu privire la inițierea consultărilor publice asupra proiectului Regulamentului de org*****zare și funcționare a Consiliului *****, iar la data de 27 mai 2022 Consiliul ***** a emis Decizia nr. 174 cu privire la aprobarea proiectului definitivat al Deciziei cu privire la aprobarea Regulamentului de org*****zare și funcționare a Consiliului *****, ca urmare a consultărilor publice.

Prin urmare, la data de 10.06.2022 a adoptat decizia nr. 199 cu privire la aprobarea Regulamentului de org*****zare și funcționare a Consiliului ***** al Republicii Moldova.

Ulterior, la data de 17.06.2022 Consiliul ***** a aprobat Decizia nr. ***** cu privire la aprobarea structurii funcționale și a efectivului-limită a Consiliului ***** al Republicii Moldova, potrivit căreia s-a decis: 1. Se aprobă structura funcțională (org*****grama) a Consiliului ***** al Republicii Moldova, conform anexei (***** 3. Președintele Consiliului ***** al Republicii Moldova va asigura realizarea atribuțiilor Consiliului conform structurii funcționale și efectivului-limită de personal aprobate prin prezenta decizie, în limita mijloacelor bugetare aprobate anual prin legea bugetului de stat. 4. Prezenta decizie intră în vigoare la momentul adoptării și va fi publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova și pe pagina web a Consiliului *****.

Prin urmare, odată cu adoptarea efectivului limită de personal și a structurii funcționale, conform prevederilor Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, Consiliul ***** la data de 11.07.2022 a expediat Statul de personal spre avizare Cancelariei de Stat, iar la data de 22.07.2022 Cancelaria de Stat a dat aviz favorabil și a aprobat Statul de personal al Consiliului ***** cu nr. 153.

În rezultatul aprobării Statului de personal de către Cancelaria de Stat și în temeiul revederilor art. 88 din Codul muncii și art. 63 alin. (2) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, la de 01 august 2022, Consiliul ***** a emis ordinul nr. *****A, prin care a dispus punerea în aplicare a Statului de personal al Consiliului ***** al Republicii Moldova nr. 153 din 22.07.2022 începând cu 01 august 2022, iar Serviciul resurse umane va preaviza angajații Consiliului ***** ale căror funcții urmează a fi reduse.

Prin scrisoarea nr. 1073 din 01 august 2022, Consiliul ***** a remis reclamantului ***** ***** ordinul nr. *****A din 01 august 2022 și preavizul nr. *****prin intermediul poștei electronice și prin intermediul mijlocului de comunicare „viber”.

Prin urmare, se constată cu certitudine că, ordinul Consiliului ***** nr. ***** din 26 august 2022, prin care s-a dat curs solicitări reclamantului ***** ***** de a fi reîncadrat în

funcția deținută anterior, a fost adoptat reieșind din prevederile art. 55 alin. (2^1) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04.07.2008.

Respectiv, acest ordin produce efecte juridice, dat fiind faptul că, prin actul administrativ din 10.01.2019 au fost suspendate raporturile de serviciu cu reclamantul ***** *****. Or, legiuitorul a prevăzut că, la fel printr-un act administrativ, urmează să fie dispusă reîncadrarea în funcție, iar ordinul nr. ***** din 26.08.2022 a fost emis drept urmare a cereri reclamantului.

În acest sens, se notează că, în conformitate cu prevederile art. 16 din Codul administrativ, dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziție legală. Exercitarea dreptului discreționar nu permite desfășurarea unei activități administrative arbitrare.

Conform art. 137 al Codului administrativ, în exercitarea dreptului discreționar atribuit, autoritățile publice trebuie să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. Daca autoritatea publică poate decide discreționar și doar una din mai multe consecințe juridice este legală, atunci dreptul discreționar al autorității publice se reduce la alegerea consecinței juridice/soluției legale. Stările de fapt identice în esență se tratează identic.

O tratare neidentică a două stări de fapt identice se admite numai dacă există un motiv obiectiv.

Dacă într-un caz autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar într-un anumit mod, atunci în cazuri similare ea este obligată să își exercite dreptul discreționar în același mod.

Această regulă nu se aplică dacă autoritatea publică intenționează să își schimbe în viitor practica de exercitare a dreptului discreționar în cazuri similare.

În esență dreptul discreționar al autorității publice este de a permite administrației să răspundă flexibil la diferite probleme.

În acest fel, autoritatea publică poate lua decizii individuale în cadrul unui cadru legal, făcând astfel posibilă realizarea unui echilibru între obiectivul legal abstract și circumstanțele reale a unei situații concrete.

În special, discreția oferă un loc pentru un test de rapiditate și echitate.

La discreția administrației, trebuie să fie determinată o consecință legală din mai multe măsuri posibile, permise în fiecare caz. Autoritatea publică are posibilitatea de a alege o măsură, în baza dreptului discreționar, autoritatea publică are o marjă de apreciere și trebuie să încorporeze propriile considerente de oportunitate în decizia sa.

Termeni precum „poate” sau „este autorizat” în normele legale indică o astfel de latitudine. Respectiv, autoritatea trebuie să-și exercite întotdeauna discreția, așa cum solicită legiuitorul.

Totodată, instanța de judecată reiterează că, autoritatea publică nu este complet liberă în utilizarea dreptului discreționar.

Acțiunea administrativă trebuie să se bazeze pe o decizie discreționară cuvenită. Astfel, se reține că, autoritățile publice „trebuie” să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul.

Prin urmare, administrația este obligată legal să își exercite discreția fără erori discreționare. Concomitent se reține, că în toate cazurile din motivarea deciziilor

discreționare trebuie să poată fi recunoscute și punctele de vedere, puncte din care autoritatea publică a reieșit la exercitarea dreptului discreționar.

În conformitate cu prevederile art. 225 alin. (2) din Codul administrativ, verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Astfel, titlul III din Codul administrativ, stabilește formalitățile și procedura pentru emiterea actelor administrative, cu indicarea condițiilor de fond și formă pentru aceasta și respectiv, sancțiunea ce survine în cazul nerespectării acestora. Așa fiind, unul din elementele de bază ale actului administrativ, este motivarea, precum și obligativitatea explicării căilor de atac (art. art. 118, 120, 124 din Codul Administrativ).

Conform art. 118 Cod Administrativ, motivarea este operațiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. Această definiție impune expres necesitatea motivării actului administrativ, indiferent de norma în baza căreia se emite acesta, fără să implice careva elemente de interpretare. Prin urmare, instanța judecătorească conchide că ordinul de sancționare disciplinară a reclamantului, este legal în fond, emis cu respectarea condițiilor de legalitate/valabilitate stabilite de lege, fiind motivat și conținând informații obligatorii impuse de lege, iar temeiurile invocate de către reclamant întru anularea actului administrativ contestat, nu ating nivelul minim pentru a fi considerate de către instanța de judecată ca temeiuri suficiente pentru anularea ordinului contestat. În contextul celor relatate, instanța subliniază că, pentru a fi anulat un act administrativ, reclamantul exercitând dreptul său la acțiune, urmează nu doar la general să-și expună dezacordul cu activitatea administrativă, ci să-și întemeieze cererea de chemare în judecată pe prevederile exprese a legii: 1) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, să indice expres care anume norme legale, în viziunea lui, au fost încălcate; 2) în cazul în care consideră că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței, urmează să facă referire la normele juridice care reglementează competența, astfel, încât să dovedească încălcarea acesteia; 3) în cazul în care invocă că actul administrativ este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite, urmează să indice expres normele procedurale care au fost încălcate.

Respectiv, nici unul din temeiurile invocate de reclamant întru anularea actului administrativ individual defavorabil, nu atinge nivelul minim pentru a putea fi reținut ca temei de anulabilitate sau de nulitate a actului administrativ individual defavorabil, or, actul contestat este emis conform legii, cu respectarea procedurii stabilite și de către organul competent.

Legalitatea actului, expusă în ordinele Consiliului ***** nr. ***** din 26.08.2022 cu privire la anularea suspendării raportului de serviciu și nr. ***** din ***** cu privire la eliberarea din funcția publică, se implică prin prisma Codului administrativ, precum și reținute corespunzător condițiile date prin prisma Codului serviciilor media audiovizuale, în coroborare cu Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158 din 04.07.2008. Iar aceasta implică soluția de respingere a solicitării reclamantului prin prisma art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, odată ce nu sunt îndeplinite condițiile de

adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a) – e), când actul administrativ analizat este legal de fond.

Potrivit ***art.224 alin.(1) lit.f) din Codul administrativ***, examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

În lumina celor menționate, instanța consideră că dezideratele reliefate supra au fost respectate, iar argumentele invocate în suportul acțiunii nu sunt susceptibile să determine anularea ordinului nr. ***** din 26.08.2022 cu privire la anularea suspendării raportului de serviciu, anularea ordinului nr. ***** din ***** cu privire la eliberarea din funcția publică, care au fost emise în corespundere cu legea, fiind întemeiate pe fond. Or, de către autoritatea pîrîtă a fost respectată procedura de emitere a actelor administrative contestate care au fost emise în corespundere cu normele legii materiale aplicabile speței, instanța nu a constatat admiterea a careva abateri la emiterea actului administrativ individual defavorabil emis în privința reclamantului, legalitatea acestora nefiind pusă la îndoială de către instanța de judecată, or, contrariul nu a fost demonstrat în cadrul procesului de judecată org*****zat cu respectarea principiilor contradictorialității și al egalității de tratament ceea ce denotă că temei de admitere a acțiunii reclamantului nu există.

Astfel nefiind stabilite careva temeiuri de anulare a ordinului nr. ***** din 26.08.2022 cu privire la anularea suspendării raportului de serviciu, precum și a ordinului nr. ***** din ***** cu privire la eliberarea din funcția publică, instanța ajunge la concluzia de a respinge ca neîntemeiate și pretențiile reclamantului cu privire la încasarea salariului restant din ***** pînă la emiterea hotărîrii judecătorești, recunoașterea perioadei de absență forțată de la muncă cu includerea în vechimea în muncă din ***** pînă la emiterea hotărîrii judecătorești.

Referitor la pretenția reclamantului privind încasarea prejudiciului moral în mărimea a 3 salarii medii lunare în sumă de *****lei, instanța o consideră neîntemeiată și pasibilă de respingere din următoarele considerente.

Astfel, la examinarea cerinței privind compensarea prejudiciului moral instanța conchide că, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizația trebuie să prezinte o justă şi integrală despăgubire. În temeiul Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit.

Prin prisma art. 2036 alin. (1) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri.

Instanța reţine că, obligaţia de a dovedi faptul pricinuirii prejudiciului moral o exercită partea vătămată, de aceea în cerere despre compensarea prejudiciului moral trebuie să indice de către cine, în ce circumstanţe şi în baza a căror acţiuni (inacţiuni) i-au fost cauzate suferinţele morale (psihice) sau fizice, prin care se m*****festă acestea.

Astfel la determinarea mărimii compensaţiei pentru prejudiciul moral, trebuie neapărat să ia în consideraţie atât aprecierea subiectivă privind gravitatea cauzării suferinţelor psihice sau fizice părţii vătămate, cât şi datele obiective care certifică acest fapt.

Prin urmare raportînd norma indicată supra și ținînd cont de faptul că reclamantul nu a probat cauzarea din partea pîrîtului a unor suferințe psihice sau lezarea unor alte drepturi nepatrimoniale ce urmează a fi compensate în b*****, instanța va respinge pretenția reclamantului cu privire la repararea prejudiciului moral ca fiind neîntemeiată.

Totodată avînd în vedere netemeinicia acțiunii, instanța avînd la bază prevederile art. 94 Cod de Procedură Civilă va respinge și pretenția cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată în mărime de ***** lei.

Raționamentele instanței reliefate supra derivă inter alia din hotărîrea Judecătoriei Chișinău sediul Rîșc***** ***** din *****, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău nr. ***** (f.d. 101).

conform art. art. 224, 225 din Codul Administrativ nr. 116 din 19.07.2018 (în vigoare din 01.04.2019), instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de către ***** împotriva Consiliului ***** privind anularea ordinului nr. ***** din 26.08.2022 cu privire la anularea suspendării raportului de serviciu, anularea ordinului nr. ***** din ***** cu privire la eliberarea din funcția publică, încasarea salariului restant din ***** pînă la emiterea hotărîrii judecătorești, recunoașterea perioadei de absență forțată de la muncă cu includerea în vechimea în muncă din ***** pînă la emiterea hotărîrii judecătorești, încasarea prejudiciului moral în mărimea a 3 salarii medii lunare în sumă de *****lei, precum și a cheltuielilor de judecată în mărime de ***** lei, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărîrea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii